

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nec non ad illa, quæ ibidem declarantur; Cum venerit ille, arguet mundum
de peccato, & de justitia, & de Iudicio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

malitia tui affectus, si postquam visum est, quanto te bono privet & quantum insit mali ac damni, adhuc retinetur. *Ephraim, quid mihi ultra Idola? Nempe ille affectus, idolum est zeli de quo alius Propheta, & de quo Deus præcipue queritur, quasi sibi per affectus illos opponerentur æmuli ad provocandum zelum quo nos diligit, & quo dolet se non ita pure & unice à nobis diligi. Post idola enim eorum gradiebatur! EMUNDATE manus peccatores, & purificate corda, duplices animo. Utinam in nobis fiat quod dicebat David, Auferes spiritum eorum & deficient, & in pulverem suum revertentur. Emitte spiritum tuum & creabuntur. Non enim receptaculum spiritus sancti quisquam efficitur, nisi spiritu suo primitus evacuetur, ait S. Gregorius.*

2j. 103.

Huic portò veritati multæ passim quadrat.

Qui nimis suos diligit, non satis diligit.

In 2. parte, Feria 3. hebdomada sancta.

Minima quævis inordinatio cordis immundi, major est quavis inordinatione hujus mundi.

In 2. parte, Feria 6. hebdom. 1. post octavam Pasche.

Si nec in ipso cælesti gustu sistendum est, longè minus in sensuali.

In 4. parte, Feria 5. hebdom. 15.

Vide Verbo affectio.

CVM venerit ille, arguet mundum.

Si quis argui & corripi noluerit, hoc ipso magis est arguendus & corripiendus.

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 16.

Quod nos magis lætificat, hoc magis contristat Spiritum sanctum.

In 2. parte, in die Pentecostes.

Sanitas non erit tibi: tibi nil proderit Spiritus sanctus: quod gravius in te est malum, hoc est, quod ille magis, hoc est quod minus velles sanari.

In 1. parte, Feria 5. hebdomada 6. post Epiphaniam.

ARGVET mundum de peccato, quia non crediderunt in me.

Nullus est Christianus, qui non verè credat

Christum esse filium Dei: Et vix ullus est Christianus qui hoc verè credat.

In 3. parte, in festo Transfigurationis Domini.

Si quid videtur difficile quod dixit Christus, hoc ipso redditur facile, quòd Christus dixit.

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 5. Pentec.

Vide sequentem Feriam, & alias passim de fide obvias.

ARGVET mundum de justitia, quia ad Patrem vado, & jam non videbitis me

Id est, arguet mundum qui meam vitam & doctrinam arguit & condemnavit quasi fallacem & decepticem, quasi ipse mundus me esset justior & sanctior: quasi melius sentiret de pietate, de bonis moribus, & de his quæ hoc generati Injustitia nomine bona solent intelligi. In hoc enim vel maximè mundus erravit, quòd Christi Domini justitiam, id est, sinceram vitam & doctrinam repudiavit, tuamque falsam & oppositam suppoverit tanquàm veriorē. Quia de justitia & veritate sanctitatis Spiritus sanctus arguet mundum per Apostolos, & vincet erroris ac falsitatis: Quia, inquit Dominus, ad Patrem vado, quia cælos repeto recipiendus à Patre meo & cum eo regnaturus, hoc enim est certissimum meæ justitiæ & justificationis argumentum; hæc est evidētissima demonstratio sinceræ vitæ ac doctrinæ. Nam quos Deus in cælo recipit & remunerat, sunt justis & sancti. Sed me Deus pater suscipiet, & quæcunque feci ac dixi, tum ipse in cælo probabit & remunerabit in æternum, tum Spiritus sanctus suis admirandis effectis confirmabit in terra. Ergo ipse sanctus & justus sum: ergo impius & injustus mundus est, qui mea condemnata sanctitate & justitia, suam falsam substituit. *Ite ad Patrem, inquit sanctus Chrysostomus, argumentum fuit, quòd irreprehensibilem vitam egisset, ne possimus dicere, peccator est, & non est ex Deo.*

Hæc est huius loci facilior interpretatio, cui possunt congruentes hæc Veritates aptari.

Nemo Christianus Christi judicio condemnabitur, nisi qui prius suo Christum judicio condemnaverit.

In 1. parte, Dominica 1. Adventus.

Si quid

Si quid nos revocet à Doctrina Christi, vel ob id maximè recipienda est.

In 1. parte, Feria 6. hebdom. 2. post Epiphaniam.

Nemo sui boni vel mali bonus iudex.

In 3. parte, Feria 3. hebdom. 14.

ARGVET mundum de iudicio, quia Princeps huius mundi iam iudicatus est.

Id est, ostendet & convincet mundum, nisi resipiscat, esse iudicandum & condemnandum, quia Diabolus qui tanquam Princeps mundi mundanis dominatur, iam condemnatus est, & pœnis æternis addictus: sed mundus qui se illi conformat, ejusque superbiam imitatur, mea humilitate contempta, pari pœna est dignus. Sic ergo etiam iudicabitur & condemnabitur. Sic apparebit evidenter mundum esse perituum & damnandum. Sic confirmant hæc veritates.

Non minus formidandum mundano præse-

pe Christi aascentis, quam tribunal iudicantis.

In 1. parte, Dominica 1. Adventus.

Qui nimis humana timet iudicia, non satis revereatur divina.

In 1. parte, Feria 4. hebdom. 6. post Epiphaniam.

Qui se Christi exemplo non humiliat, exemplo dæmonis humiliabitur.

In 2. parte, Feria 4. post Septuagesimam.

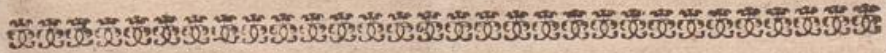
Superbo maximè formidandum, divini tribunal iudicii.

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 12.

Illud mundanis præcipuè tremendum est Christi verbum: In peccato vestro moriemini.

In 4. parte, Feria 5. hebdom. 19.

Ad illa quæ supersunt ex Evangelio, vide Dominicam, quæ est infra octavam Ascensionis, & diem Pentecostes.

HAC HEBDOMADA, quæ supersunt proprietates Charitatis, applicantur celeberrimæ illi apparitioni quæ facta est in Galilæa, seu postremis verbis illic à Christo prolatis.

FERIA SECUNDA. APPARET QVINGENTIS DOMINVS, In monte Galilæa:

Vbi & apparet Charitas quæ omnia credit.

Abierunt in Galileam, in montem ubi constituerat illis Iesum.
Et videntes eum, adoraverunt. Matth. 28.

VERITAS PRACTICA.

Non est prius intelligendum ut credas, sed primò credendum est, ut post intelligas.

RATIO est, quia primum non datur ante meritum.

Haynesove Pars II.

Sed intelligentia mysteriorum fidei seu rerum credendarum, est primum ipsius fidei.

Ergo non est prior intelligentia quam fides: nec prius intelligendum est ut credas, sed potius ante credendum est, ut post intelligas: quod tamen paucis est usitatum.

R. 1 I. PUN-